

и я отвърща отъ развлѣчения не до тамъ полезни. Прѣди минутата на горчивитѣ и многобройни семейни грижи, и прѣзъ свободното време което располагатъ, особено богатитѣ дѣвойки, нѣма по приятно и по хубаво занятие отъ изящнитѣ искусства, но съ условие че дѣвойкитѣ нѣма да мислижтъ вкусътъ за талантъ и талантътъ за гений, и че тия украшения на умътъ нѣма да позволжтъ да се загнижджтъ лѣкоумната суетность и ненаситното желание за похвали.

Съ учението само не се научватъ женитѣ на тия благородни и изящни умственни навици Това се постига най вече съ разговорътъ. Но понеже разговорътъ въ обществото е пѣленъ съ лжжливи правила и често се върги само върху лѣкоумни прѣдмѣти, дѣвойката длъжи най добрата часть отъ своето възпитание на семейний разговоръ, на бащиний и майчиний разговоръ. Ние можемъ да вкараме въ умътъ на дѣвойката много по прави идеи съ ежедневнитѣ разговори, нежели съ строгото и опрѣдѣлено учение. Дѣвойката не се съмнѣва толкова въ онова на което се учи съ единъ видъ небрѣжность, и тя по добрѣ разбира онова което вижда да се прилага въ животътъ.

Прѣдставямъ си една дѣвойка възпитана по тѣзи начала: тя ще притежава всичкитѣ качества на образованата жена. Обаче, изисква се и друго отъ нея. Тя не трѣбва да злоупотрѣбява съ тия качества; тя не трѣбва да бърза да показва прѣвъсходството на разсжджкътъ си и вкусътъ си; тя не трѣбва да се гордѣе съ изящний си умъ; тя не трѣбва да унижава родителитѣ си съ